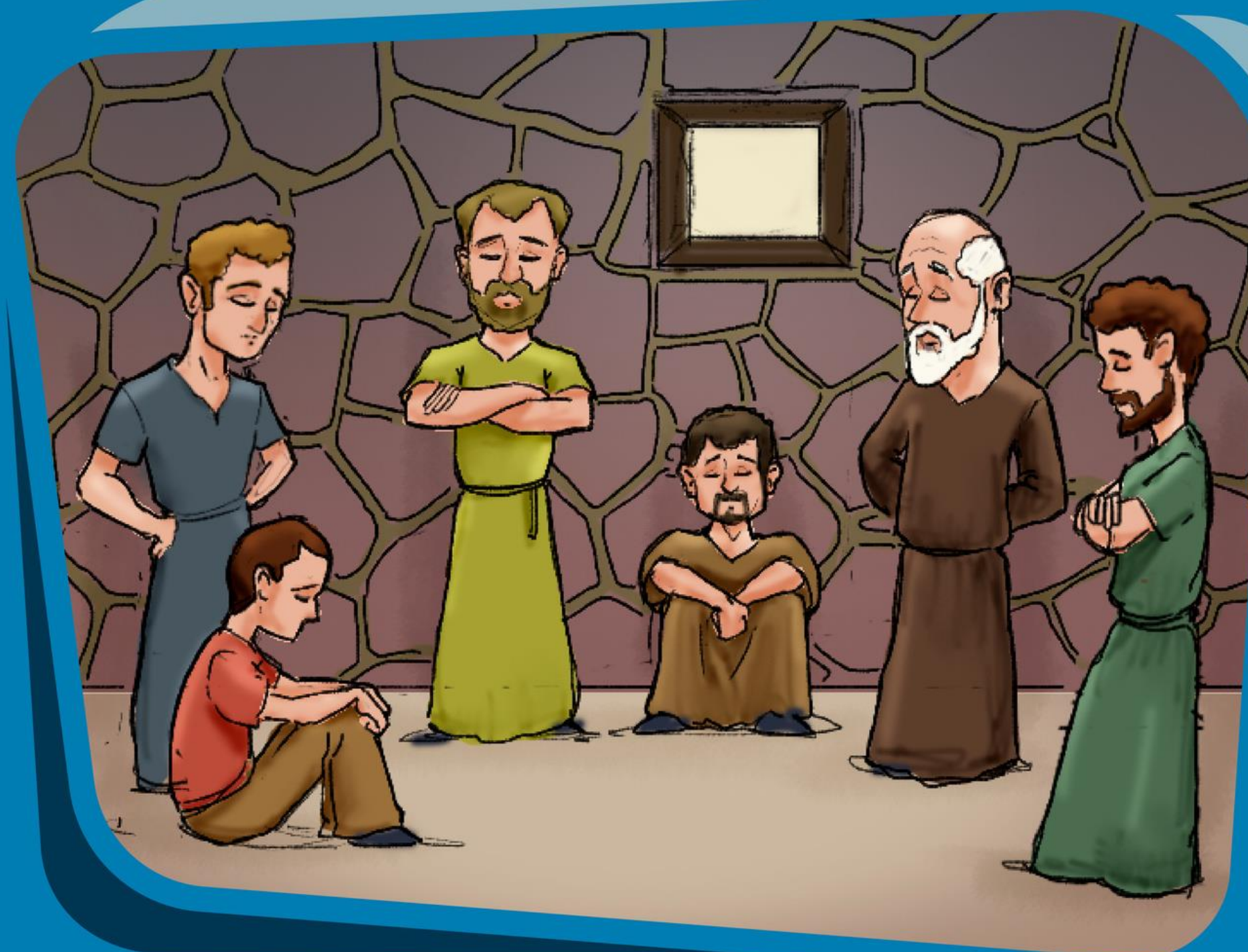

»Maradj velünk,
mert esteledik«

(Lk 24,29)

Jézus halála után az apostolok szomorúak és zaklatottak voltak. Ketten otthagyták Jeruzsálemet, hogy hazatérjenek Emmauszba. **Elvesztették a reményt.** Meggyengült a hitük, és nagy fájdalmukban **semmi értelmét nem látták**, hogy tovább folytassák Jézus követését.

Útközben Jézus idegenként csatlakozott hozzájuk. Kérdéseket tett fel nekik, és elkezdte magyarázni a Szentírást. Szavai **megvigasztalták őket, és megmelengették a szívüket**, igaz, akkor még nem ismerték fel őt. **Jézus mindig jelen van**, akkor is, ha nem érzékeljük a jelenlétét.

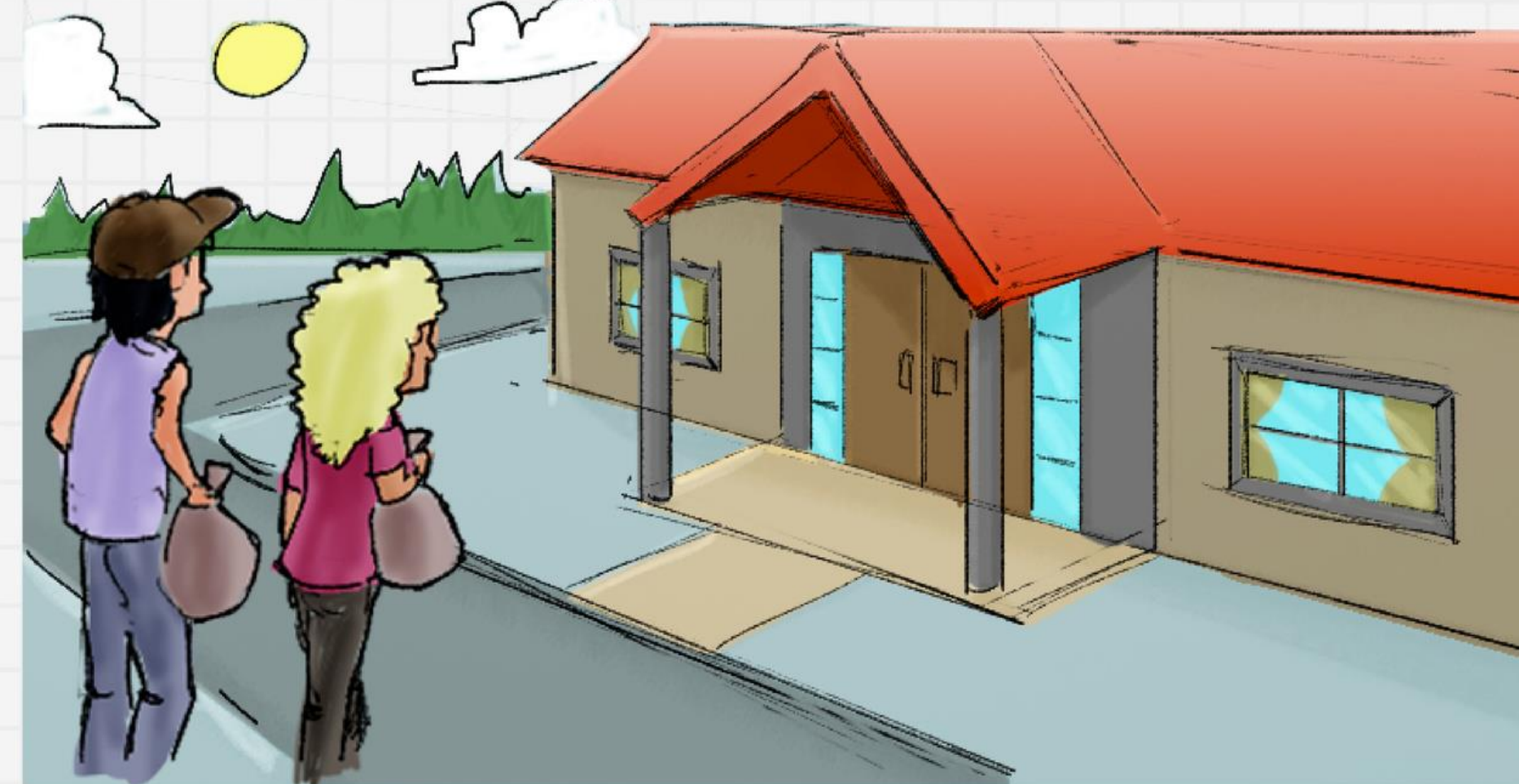

Amikor beesteledett, a tanítványok hívták, hogy maradjon velük. **Kérésük befogadó hozzáállásról tanúskodik**, mely elengedhetetlen a Jézussal való igazi találkozáshoz. Vacsora közben, amikor megtörte a kenyeret, felismerték őt. **Örömük átvette a szomorúság helyét**, és átalakította a szívüket ez a találkozás.

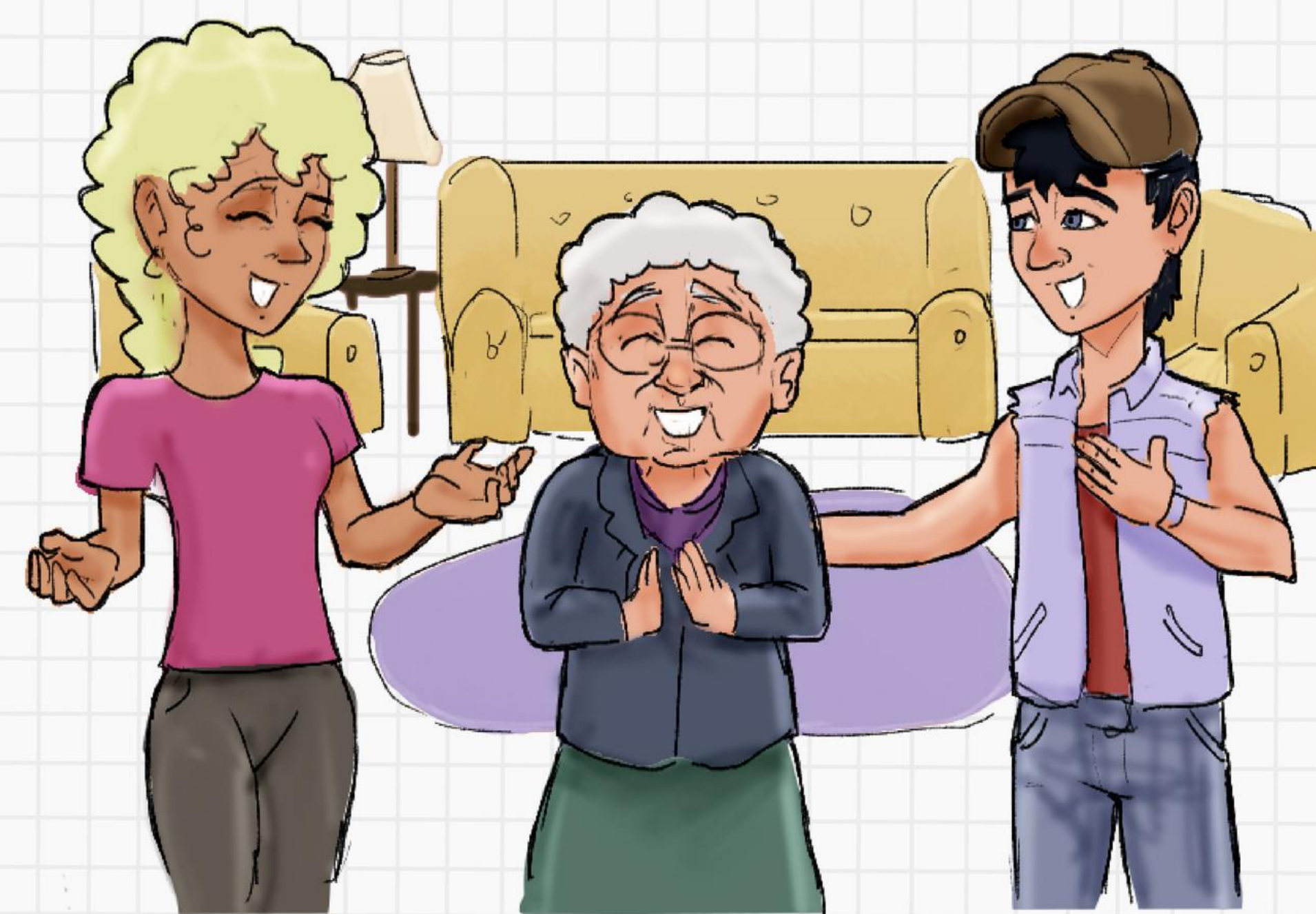
Hitükben megerősödve elhatározták, hogy visszatérnek Jeruzsálembe, és hírül adják az embereknek, hogy Jézus él. „Jézus mindig Jézus, akkor is, ha csak lelkileg van jelen. **Amikor jelen van (...), a szívünkben lángol a szeretete: az élet**”. (1)

“ Megbeszéltük egyik szombat délutánra, hogy találkozunk az idősek otthona előtt. **Izgultunk, mert nem tudtuk, mi vár ránk.** Teli volt a kezünk csomagokkal és lufikkal. **De miért is megyünk az otthonba**, amikor odakinn az utcán pezseg az élet?

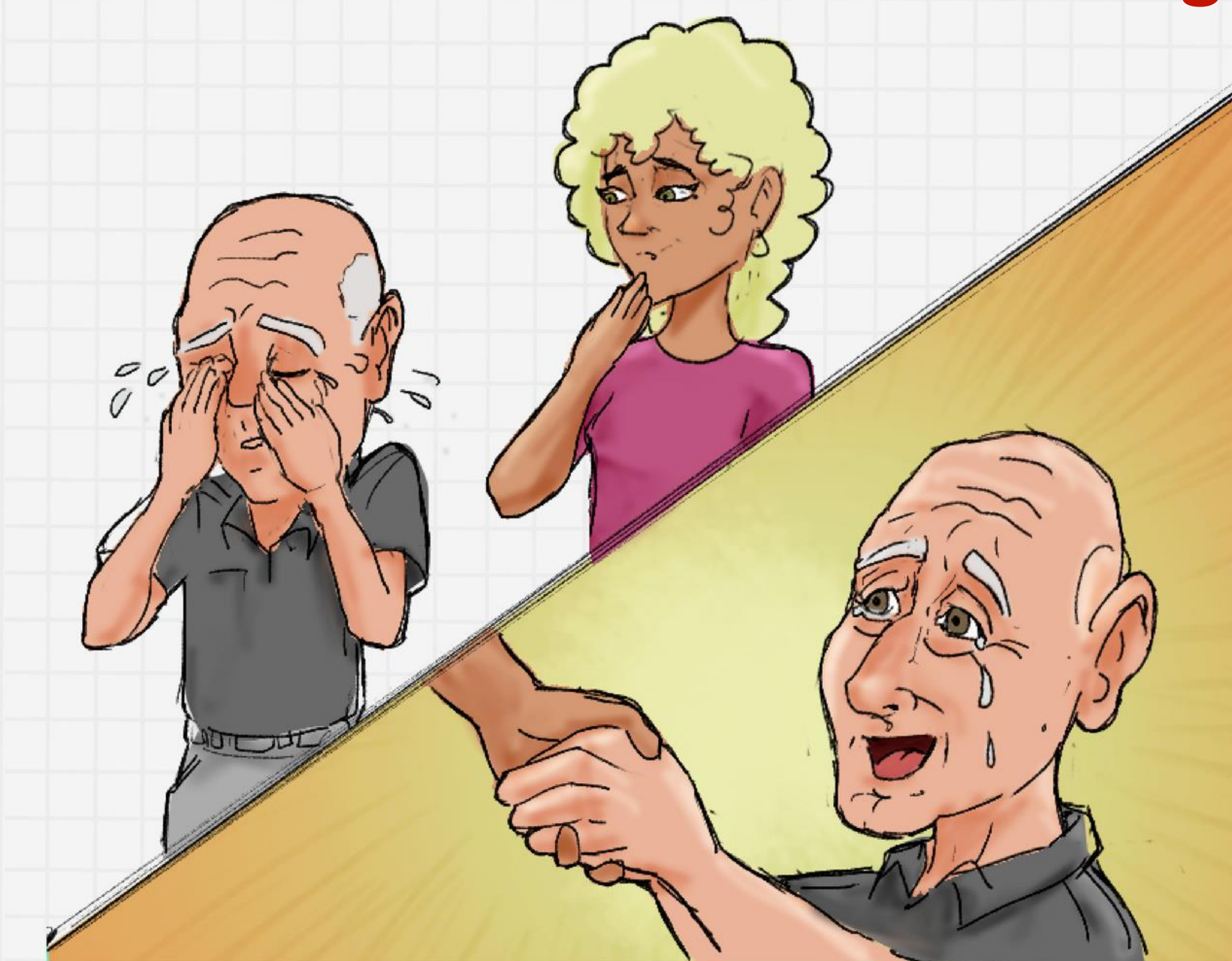

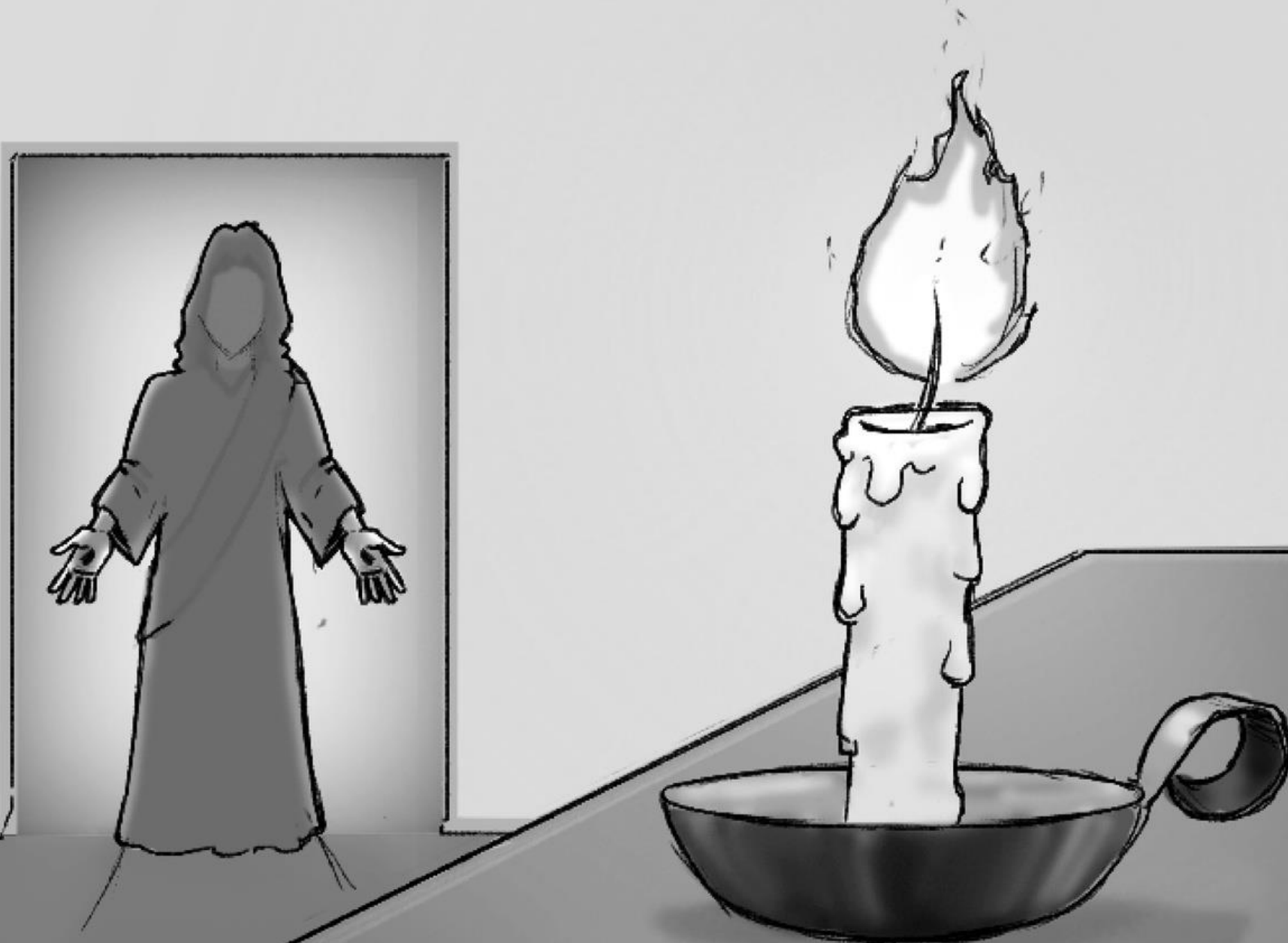
Mielőtt bementünk, **kimondtuk egymásnak, hogy magunk között akarjuk tartani Jézust.** Odaléptünk az idősekhez, hogy megismerkedjünk velük. Nagyon derűs volt a légkör. A lufikból virágformákat készítettünk.

Egy bácsi sírva fakadt, mert már régen látogatta őt valaki. Kérte, hogy máskor is menjünk el. A legközelebbi alkalommal már ők énekeltek nekünk.”

Olaszország

»Maradj velünk,
mert esteledik«

(Lk 24,29)

Jézus halála után az **apostolok szomorúak és zaklatottak voltak**. Kettlen otthagyták Jeruzsálemet, hogy hazatérjenek Emmauszba. **Elvesztették a reményt**. Meggyengült a hitük, és nagy fájdalmukban **semmi értelmét nem látták**, hogy tovább folytassák Jézus követését.

Útközben **Jézus idegenként csatlakozott hozzájuk**. Kérdéseket tett fel nekik, és elkezdte magyarázni a Szentírást. **Szavai megvigasztalták őket, és megmelengették a szívüket**, igaz, akkor még nem ismerték fel őt. **Jézus mindig jelen van**, akkor is, ha nem érzékeljük a jelenlétét.

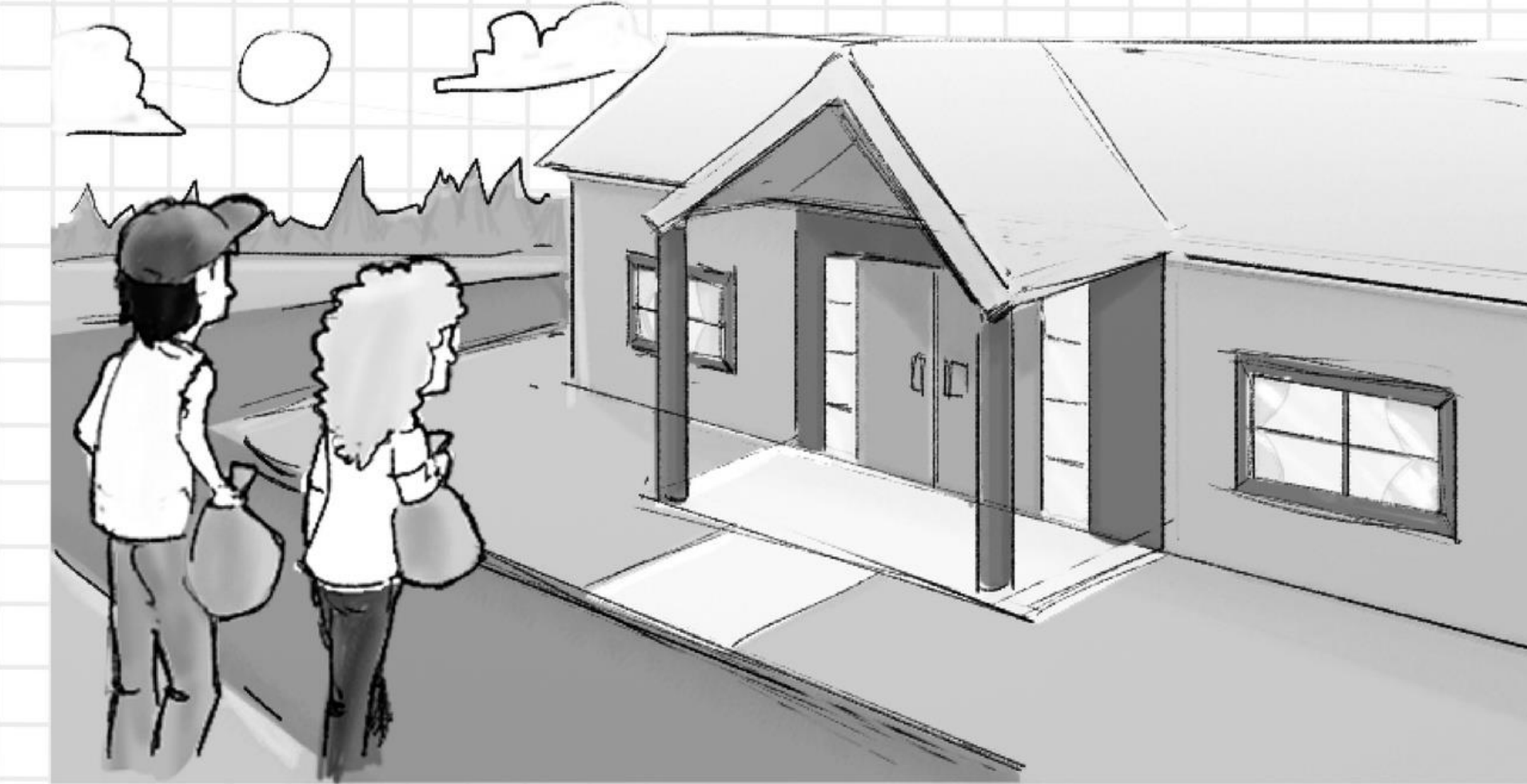

Amikor beesteledett, a tanítványok hívták, hogy maradjon velük. **Kérésük befogadó hozzáállásról tanúskodik**, mely elengedhetetlen a Jézussal való igazi találkozáshoz. Vacsora közben, amikor megtörte a kenyeret, felismerték őt. **Örömük átvette a szomorúság helyét**, és átalakította a szívüket ez a találkozás.

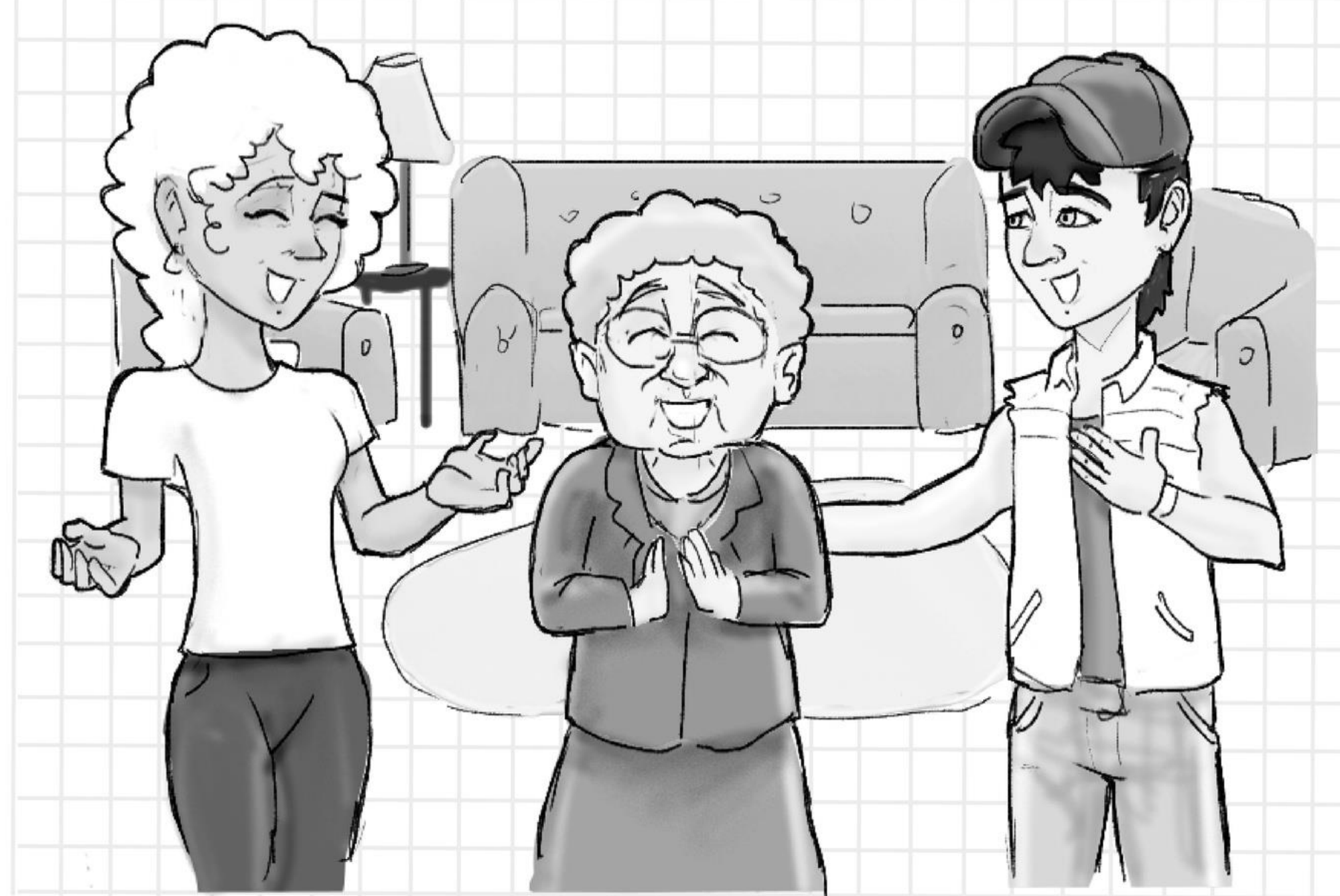
Hitükben megerősödve elhatározták, hogy visszatérnek Jeruzsálembe, és hírül adják az embereknek, hogy Jézus él. „Jézus mindig Jézus, akkor is, ha csak lelkileg van jelen. **Amikor jelen van (...), a szívünkben lángol a szeretete: az élet**”. (1)

“ Megbeszéltük egyik szombat délutánra, hogy találkozunk az idősek otthona előtt. **Izgultunk, mert nem tudtuk, mi vár ránk**. Teli volt a kezünk csomagokkal és lufikkal. **De miért is megyünk az otthonba**, amikor odakinn az utcán pezseg az élet?

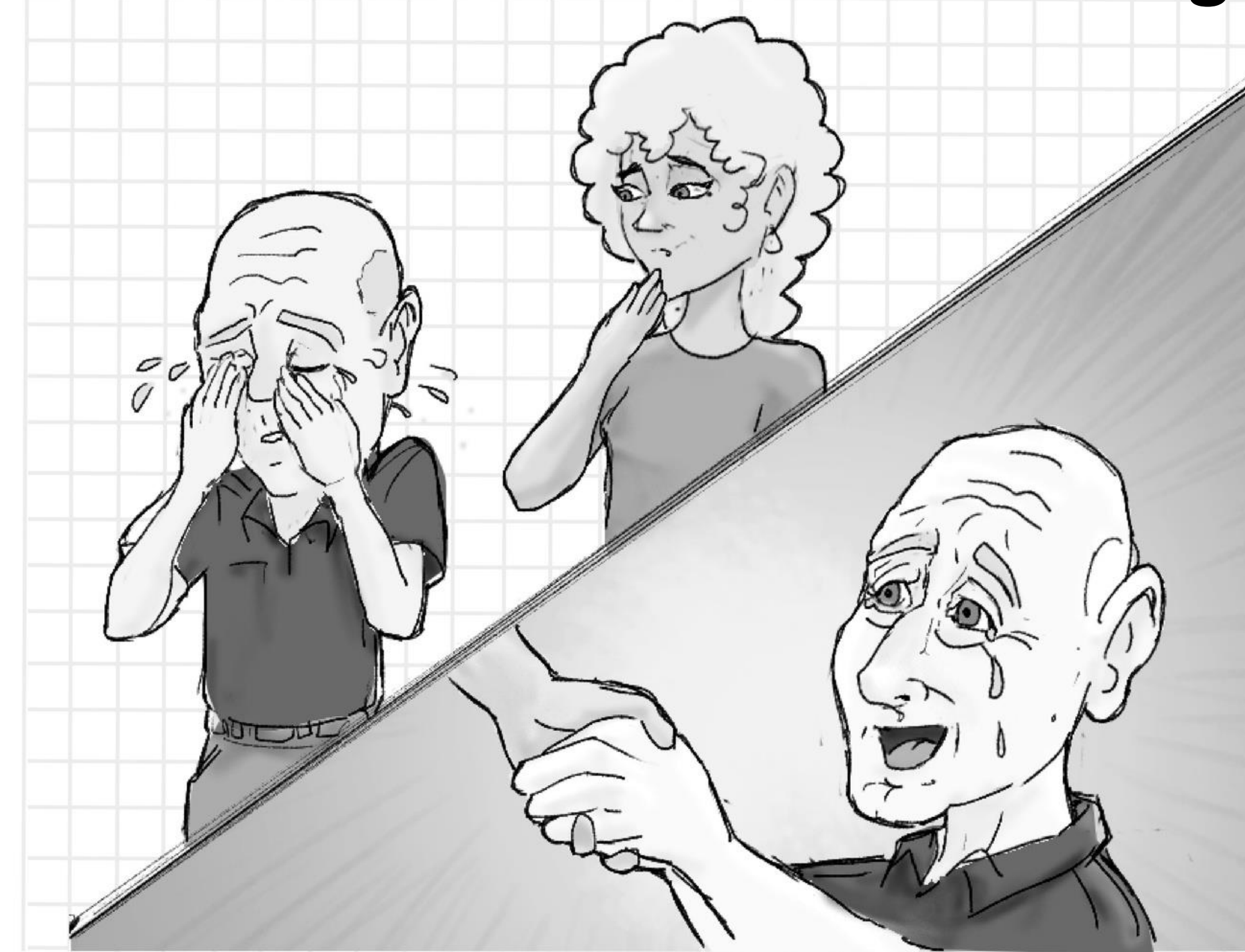

Mielőtt bementünk, **kimondtuk egymásnak, hogy magunk között akarjuk tartani Jézust**. Odaléptünk az idősekhez, hogy megismerkedjünk velük. Nagyon derűs volt a légkör. A lufikból virágformákat készítettünk.

Egy bácsi sírva fakadt, mert már régen látogatta őt valaki. Kérte, hogy máskor is menjünk el. A legközelebbi alkalommal már ők énekeltek nekünk.”

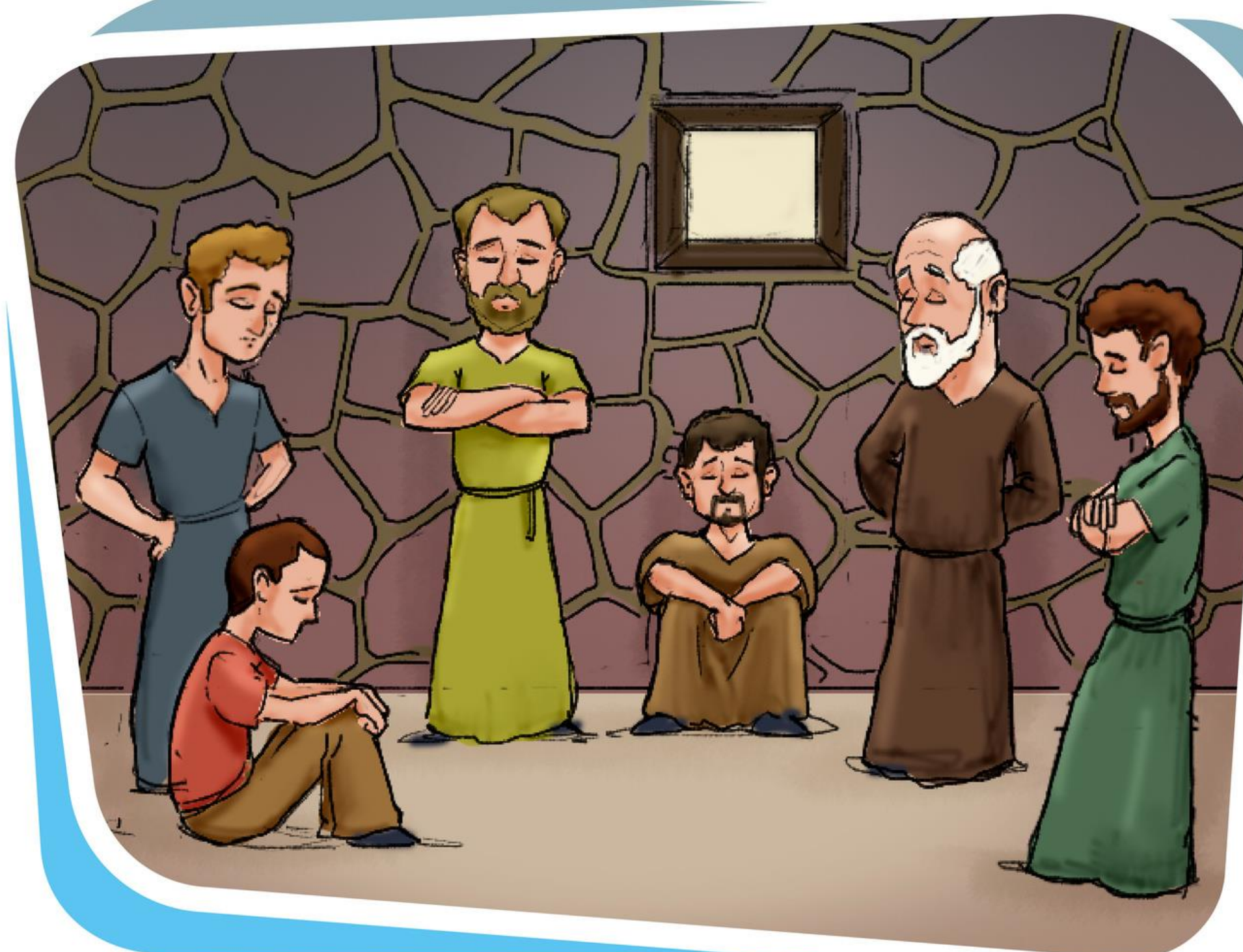
Olaszország

» **Maradj velünk, mert esteledik** «

(Lk 24,29)

Jézus halála után az **apostolok szomorúak és zaklatottak voltak**. Kettőn otthagyták Jeruzsálemet, hogy hazatérjenek Emmauszba. **Elvesztették a reményt**. Meggyengült a hitük, és nagy fájdalmukban **semmi értelmét nem látták**, hogy tovább folytassák Jézus követését.

Útközben **Jézus idegenként csatlakozott hozzájuk**. Kérdéseket tett fel nekik, és elkezdte magyarázni a Szentírást. **Szavai megvigasztalták őket, és megmelengették a szívüket**, igaz, akkor még nem ismerték fel őt. **Jézus mindig jelen van**, akkor is, ha nem érzékeljük a jelenlétét.

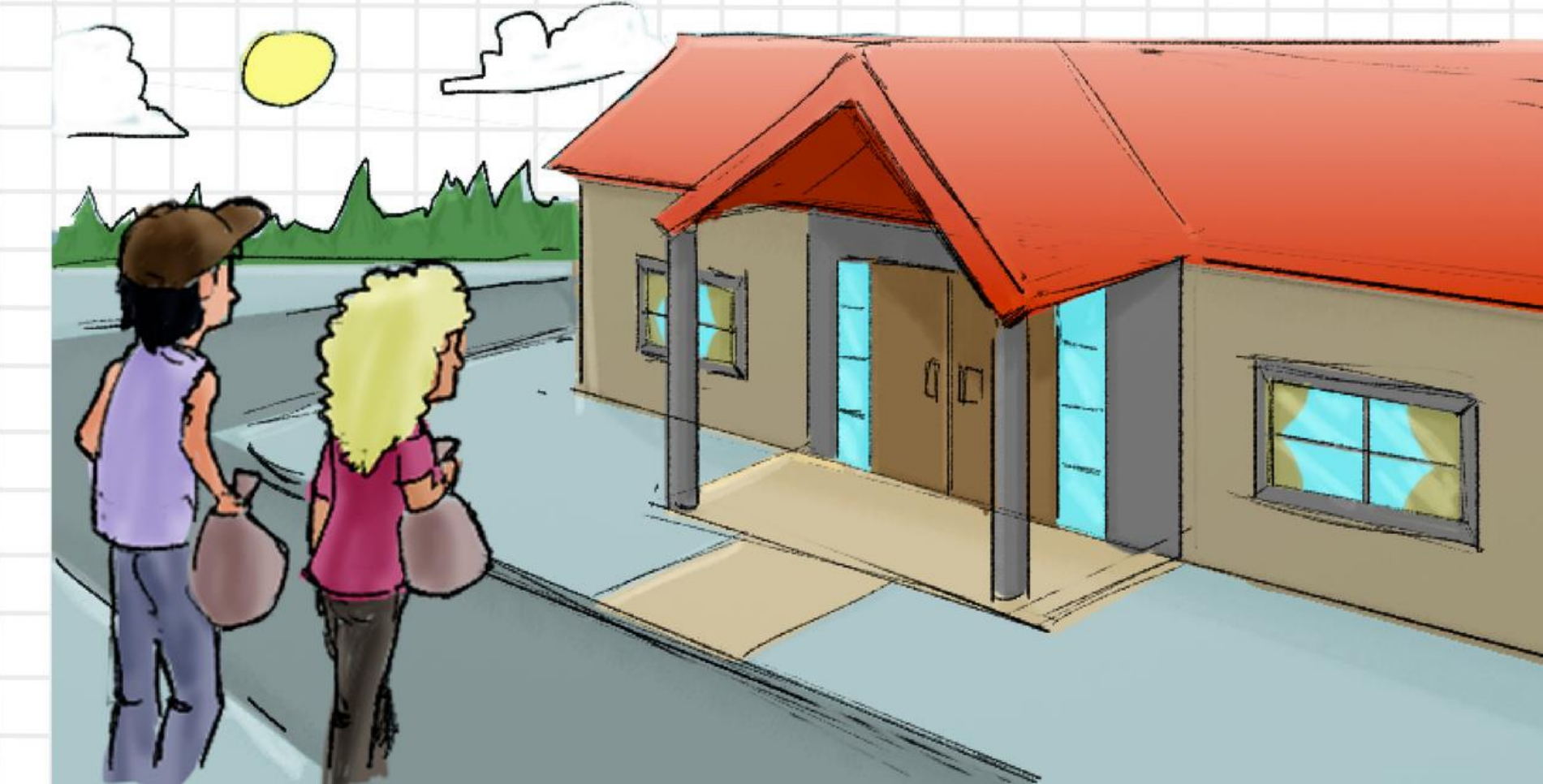

Amikor beesteledett, a tanítványok hívták, hogy maradjon velük. **Kérésük befogadó hozzáállásról tanúskodik**, mely elengedhetetlen a Jézussal való igazi találkozáshoz. Vacsora közben, amikor megtörte a kenyeret, felismerték őt. **Örömük átvette a szomorúság helyét**, és átalakította a szívüket ez a találkozás.

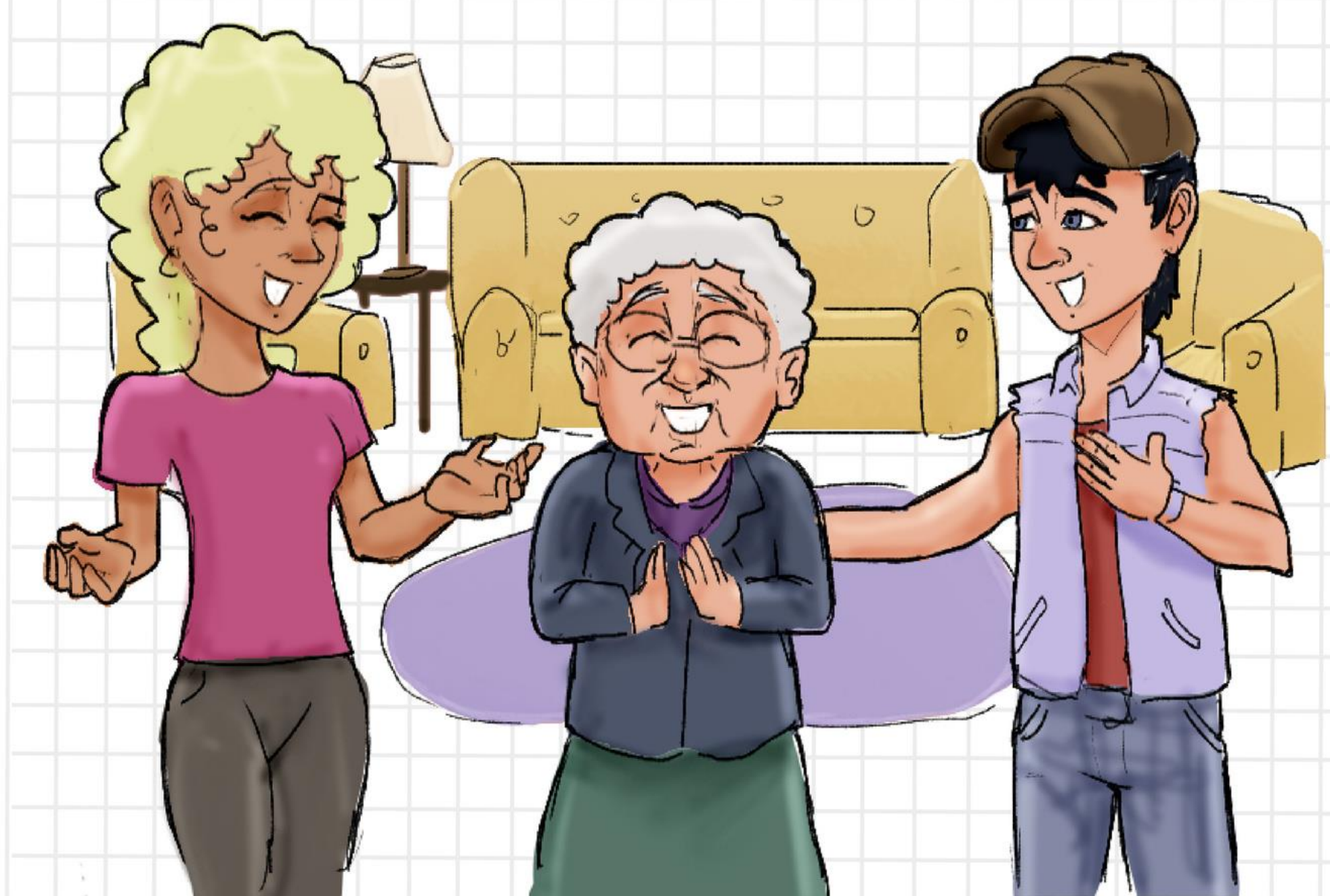
Hitükben megerősödve elhatározták, hogy visszatérnek Jeruzsálembe, és hírül adják az embereknek, hogy Jézus él. „Jézus mindig Jézus, akkor is, ha csak lelkileg van jelen. **Amikor jelen van (...), a szívünkben lángol a szeretete: az élet**”. (1)

“ Megbeszéltük egyik szombat délutánra, hogy találkozunk az idősek otthona előtt. **Izgultunk, mert nem tudtuk, mi vár ránk**. Teli volt a kezünk csomagokkal és lufikkal. **De miért is megyünk az otthonba**, amikor odakinn az utcán pezseg az élet?

Mielőtt bementünk, **kimondtuk egymásnak, hogy magunk között akarjuk tartani Jézust**. Odaléptünk az idősekhez, hogy megismerkedjünk velük. Nagyon derűs volt a légkör. A lufikból virágformákat készítettünk.

Egy bácsi sírva fakadt, mert már régen látogatta őt valaki. Kérte, hogy máskor is menjünk el. A legközelebbi alkalommal már ők énekeltek nekünk.”

Olaszország

